

ՏՆՕՐԸ Ն
ՄԱՐԿԵՐԵՏ
ՄԵՆՈՒ
ՏԼՍՅԸ
C. P. 490
BUCAREST
F. ԲԱԿԱՆՈՐԴԱՅԻ
ՈՒՄԱՆՈՑ ՏՄԻ
ԼԵՑ 200.
ՏԱՐԿԻՆ
ԿԼԵՄԵՆ
ԼԱՐԵՐԸ

MEGHOU
REVUE
HUMORISTIQUE
ARMENIENNE
DIRECTEUR
REDACTEUR EN CHEF
"MEGHOU"
ADRESSE
C. P. 490
BUCAREST

ԱՂԳԱՅԻՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՐԳԻԾԱՐԵՐ

ԼԱՆԱՆԱԿԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՐԳԻԾԱՐԵՐ

ԱՂ ՈՒ ԶԱԽ

ԹԱՓԱՌՈՒՄՆԵՐ

ՏԵՐ ՊԱՊԱՆԻՆ ԼԱՑԸ. — ՈՐԲԵՐՈՒՆ ՀԱՑԸ. —
ՊԻՏՃԷՐՆ ԲԱՑԸ. — ՄՏԻԿ ԸՐԷՔ «ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՍ
ԱՌԱԿԱՑ»:

Ռուս տիկին մը՝ Սիպերիոյ մէջ նոր Երկիր մը գտեր է, մինչեւ ցարդ մեզի անձանթ ընակիչներով:

Հետաքրքրութեան համար թռիչք մը կատարեցինք մինչեւ հոն:

Շատ մը փողոցներ կային: Ներս մտանք չէնք մը՝ որուն վրայ գրուած էր՝

27

Եկեղեցիի մը բակն էր, և ծերունազարդ քահանայ էր, որ շատ կը նմանէր մեր Տէր Անանիային, տուգինա ժը թաշկինակ ձեռքերուն մէջ, կուլա՛ր, կուլա՛ր ու կուլա՛ր . . .

— Ի՞նչ կայ Տէր հայր, ինչո՞ւ կուլաւ:
— Չի լամ Ի՞նչ ընեմ, Օրհնած:
— Խնդա՛ Տէր հայր, խնդա՛:
— Ո՛ր վիճակնուս վրայ խնդամ զաւակս, ըտէ՛ . . .

Եւ խնդալիք բան մնաց . . .

— Խեղճ ըլլա՛յ Տէր հայր, չ'եկն Պոլսէիքները գրաւած ըլլան ձեր նոր երկիրը . . .
— Ես, չեփէնով, մաւզերով, կուրծքս ֆիշէնկներով շարժարուած լուսանկար մ'ունիմ, քեզի ցուցնեմ որ հասկնաս թէ՛ հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ի վերեւ ոչխարաց՝ եւ վախկոտ մարդ չեմ, թող որ հիմա Պոլսէիքութեան ժտան ալ անցաւ . . .

— Ուրեմն ի՞նչ է ցաւդ, Տէր հայր, գոնէ ոս ձեր նոր երկրին մէջ երջանիկ ըլլալիք . . .

— Վա՛յ երջանկութիւն վա՛յ . . .
— Հոս ի՞նչ է Տէր հայր:

— Հոս Եկեղեցիի բակ է, ֆուլպոյի հրապարակ է, ժամնամարդական ակումբ է, Կիրակի առաւօտները ժամերգութեան պահուն, դպրոցական աղօց զրօսատեղին է, լուսանկարի ժամկոչ ախրեր օրով ալ ոչխարներու եայրա էր . . .

— Ի՞նչ ժամկոչը մեռաւ:

— Այո՛ գրեմք, մեռաւ և թաղեցինք: Եկող գաղտնի թաղականները, պաշտօնակն ընել ուղեցին, ժամկը տաք կոխեց, չեմ հրաժարիր ըսաւ, թաղականները նահանջեցին, յետոյ ժամկոչը մեռաւ և ասանկով վերջնական յաղթանակը թաղականութեան վրայ մնաց . . .

— Ո՛վ է հիմա ձեր ժամկոչը:

— Լուսահողին խելացի մարդ էր, մեռնելէ առաջ կանխամտածութիւնը ունեցաւ իր պաշտօնը օրինական միջոցներով կաակելու կնոջը . . .

— Տէր հայր սա նիհար մարդը ո՞վ է, ա՛հ, տնդին տաղին սև վարագոյրներ կախել կուտայկոր, ինչ բանի համար է:

— Ինչպէս չի լամ օրհնած, հի՛ . . . հի՛ . . . հի՛ . . . ինչպէս չի լամ հի՛ . . . հի՛ . . .: Բիշ մ'առաջ, այս մարդուն որ թաղականութեան ատենապետն է, ըսի թէ պէտք է Եկեղեցիի զարդարել վասնզի Պսակի սրարողութիւն մը տեղի պիտի ունենայ, իսկ անիկայ կ'երեւի սխալ հասկեցեր է, կարծելով որ մեռել կայ ոուգի վարագոյր կախել կուտայ:

— Հոգ չէ Տէր հայր, արդիւնքը միեւնոյնն է . . .

— Չէ օրհնած, այդպէս մի՛ խօսիր, մեղք է, պատճառն ան է որ թաղականութիւնը և ժողովուրդը իրարու լեզուէն չեն հասկնար: Մենք երբ զանձ ըսենք անոնք տանձ կը հասկնան . . .

— Ինչո՞ւ չընտրեցինք թաղականութիւն մը որ՝ ժողովուրդի մեծամասնութեան ներկայացուցիչը ըլլար և իրարու լեզուէն, իրարու վարքէն ու բարքէն հասկնայիք:

— Ախ զաւակս ղորն ասեմ կամ ղորն խոստուանիմ . . .

— Գոնէ թաղականութեան մէջ մէկը չկայ որ հայերէն լեզուին տեղեակ ըլլայ և թարգմանէ անոնց Հայ ժողովուրդին բաղձանքները . . .

— Կայ մէկը որ անդամ է և կը թարգմանէ, բայց անիկա ալ զինադարէն յետոյ երբ Հայաստանը Եւրոպական Պետութիւններէն պաշտօնապէս ճանչցուեցաւ, իր մոռցած հայերէնը վերիշեց մտածելով որ գուցէ վարչապետ կ'ընտրուի Հայաստանի, հետեւորար Հայ լեզուի իր հմտութիւնը դեռ շատ մանուկ է, և սխալ միայ թարգմանութիւններ կ'ընէ . . .

— Սա ձախ կողմի յարկաբաժինը ի՞նչ է տէր հայր:

— Օրհնած այս չէնքը մեր աղգային բոլոր գործունեութեան խտացումն է այսինքն՝ Հայական միութեան կեդրոնատեղին, թեմականի երազատեղին, Որբախնամի օճախ, «Արարատ»ի պուճախ, Սիկուրանցայի ճամբուն կէտը վաճառականները հոս «Մեղայ»ի կուգան, ճաւառարդք հոս կը կերտուի, Տաճարին քրմապետը հոս կը ներշնչուի, աշակերտներուն հայրիկները և մայրիկները ուսուցիչներու հետ գլուխ գլիթի կու գան, հոգաբարձուները վարժապետներուն ամսականները վճարելու համար հոս կը բռնուին արգանդի ցաւերէ, Բէժիի ծխախոտին մեծ մասը հոս կ'ըստապառ Եանան կիւրճեանի բերնով, այնպէս որ Բէժի ալ գոն է Հայ ազգէն . . . այս չէնքին շնորհիւ Բէջեւէլէի, կաշիի և ամէն տեսակ և ամէն գոյն մորթերու առևտուրները հոս կ'եփին, Հայ Կարմիր Խաչը «Բիւնի»ի պաշտաները հոս կը կապէ, լսարան, խօսարան, ընթերցարան հոս է

Վենետիկացի անտերէ զգուշօնալու խրատները հոս կը տրուին, միապէիք Տէր պապաները հոս կը գիշերէն, «Յոյ» օրիորդներուն ճիշդ թուրքները հոս կ'ընդառնին, Բոքիւլեան ներք հոս կը կատարուին, վերջապէս հոս հոս հոս ամէնական պաները հոս . . . :

— Տէր Հայր, սա շատ հետաքրքիր վայրէն ներս մտնել կարելի է անգամ մը:

— Ձեմ կարծեր զատուակս, դժուար խնդիր է:

— Գոնէ սա դրան բացառածքէն տեսնուող անձերը տեսնելի: Ո՞վ է սա ուղտին առջև նստող տէլիփանդին:

— Օրհնած, մենք անիկայ մինչև հիմայ անօթի որբերուն՝ կուշտ փոր քարտուղարը գիտէինք՝ բայց վերջերս զգէթտններուն մէջ կարգադրինք որ Գէօնէլի վաճառական է եղեր, անո՛ւ քով մօտենալը շատ դժուար հարց է, կ'ըսեն թէ Մուսուլիմի հետ խղճակցութիւն կ'ընէ:

— Իսկ երկրորդը, Տէր Հայր:

— Անիկա տաճարին Գրմապետն է, անոր երեսը նայող անմիջապէս կը կռահէ որ արթնտ մարդ է: Վկայ իր «Յուստասար»-ը որ թէև մեր պիտէն վեր բաներ գրելուն համար շատ բան չենք հասկնար, բայց իբրև գրական գեղեցիկ հանդէս մը, մեր գաղութին երեսը ճերմակ կը հանէ օտարներուն առջև: Այնքան աղւոր է որ հասկցողին չի հասկցողին բերին ջուրերը կը վաղցնեն: Ետքը Հ. Մ. Ը. Մ. ին Պայրապտարն է, գիտե՛ս որ, դացողը զնայ, և հիմայ Արևելքէն Արևմուտք ազգին յոյսը նոր սերունդին վրայ է և այդ նոր սերունդը կերտողը պիտի ըլլայ Հ. Մ. Ը. Մ. Ը: Ուրեմն դիւրին է հասկնալ այդ անձնաւորութեան խաղացած գերին կարեւորութիւնը:

— Իսկ սա զիմացը նստող տարիքոտ մարդուն անունը՝ Տէր Հայր:

— Օրհնած, մեր անունը կ'ուզես: սա մօրուքիս թիւրը որքան են այնքան անուն ունի անիկա և ես այնքան չապիկ չեմ փոխեր որքան անիկա կը փոխէ անունը: Եթէ կ'ուզես անոր զանազան և զարմանալի անուններուն մէկ մասը իմանալ, սա մօտի փողոցի տասնեակինդ թիւը կ'այցելես:

— Տէր Հայր սա չէ՞ք ինչ է:

— Ատիկա չէ՞ք չէ՞ տղաս, մեր համայնքին թոքին վրայ բացուած վտանգաւոր վէրք մըն է . . . :

— Կարելի է՞ այդ վէրքին վրայ Օրէրատիօն մ'ընել Տէր Հայր:

— Այդ լեզուէն չեմ հասկնար քաւակս, միայն սա չափ ըսեմ որ միլիոնաւոր դոլմարներ ծախուեցան, այդքաններ այ պարտական մնացինք, Ազգին կալուածները հինգ տարուան վարձու տրուեցան և սակայն մինչև այժմ օր չինուածները մի քանի խեղճ ու կրակ անկիւններ են:

— Ո՞վ է յանցաւորը Տէր Հայր:

— Յանցաւորը կրիվիցաի մարդարէն է որ շատ ուշ մարդարէացաւ թէ՛ «ՄԱՐԴ ԶԿԱՅ . . . »:

— Այդ մարդարէն չեմ ճանչնար, բայց խմացոյ որ շատ հետաքրքիր թիփ մը կայ եղեր ձեր գաղութին մէջ «ԿԱՅՆՈՂ» անունով: Այդ «կայնող»-ին հասցէն գիտե՛ս:

— Օրհնած խմացոյ ատանկ «կայնող» մը երեւէ մէջտեղ, բայց դուշակածիս նայելով անանկ իսյալ բան մը պէտք չէ եղած ըլլալ: Այսուհանդերձ իմ ծուխերուն մէջ արձանագրուած չէ և եթէ անպայման կ'ուզէք տեսնել «կայնող»-ը, կը յանձնարարեմ սա մեզի դրացի 15 թիւը, անպայման պէտք է դիմայ «կայնող»-ին այ հասցէն:

— Այս նոր երկրին մէջ, ինչ է գաղթականութեան ընդհանուր վիճակը:

— Ահն ոք զատ զատ գուցէ աղէկ է, բայց Որբերը անօթի են, պիտե՛ս բաց է, կացութիւննիս անկերպարան է, և դեռ ինչե՛ր, ինչե՛ր ու ինչե՛ր, անա թէ ինչու ժամ կոչին կոչը հետ ձեռք ձեռքի տուած կուլանք . . . կուլանք . . . ու կուլանք . . . հի՛ . . . հի՛ . . . հի՛ . . .

Տէր Հայրը թողուցին 27 թիւը, որպէսզի թրջէ իր տասներկու թաշկինակները, և անցանք այցելութիւն մը տալու տասնեակինդ թիւին:

Յաջորդիւ:

«ՄԵՂՈՒ»

«Մ Ե Ղ Ո Ւ» է ն . . .

Ձայն ու փետուր փոխելով, աղւաւը չ'ըլլար ոտխալ, մաղկանց մէջը մտնելով, կակաչը չ'ըլլար մեխակ: Բեզի քաշէ դուն ձայնդ, ծերացեր ես, ա՛յ աղւաւ, Գիտցիր որ ա՛յ կիները, քեզի չեն ընք որ ախրափ: Բոյնդ մօտի խելօքիկ, մի՛ երդեր ալ կա՛ռթ, կա՛ռթ:

Տես աղւաւը կը հակէ, կ'իյնաս չուտով իր թակարդ: Կ'ըսեն պո՛ւ ունիս «կայնող» իրա՛ւ են արդեք իրա՛ւ: Բայց մեղք որ քեզ խեր չունի, զի ծերացեր ես

աղւաւ:

Արդ դուն եղիր շատ զգուշ, հեռու փախիր փեթակէն: Մեղուն տեղը հանդիստ թո՛ղ, մի՛ հաներ դուրս իր ծակէն . . .

ՆՈՐԷՆ ԲՆՉՈՒ ՀՈՆ ԳՆԱՅ

Կար ժամանակ մը, եթէ եղած չ'ըլլար չէր պատմուէր. Հովիւ մը կար և իր ծառան: Աւագ Ուրբաթ օր մը (Բըրիտտոսի Խաչկուլթեան). հովիւը կը կանչէ իր ծառան և կ'ընէ. քալէ քեզի եկեղեցի տանիմ, նոր կօշիկներդ հագիր, երեսդ լուայ, քիւլահթ անցուր գլուխդ և եկուր ետե՛ս:

Բիշ վերջը կը հասնին Եկեղեցի, ծառան իրազէկ կ'ըլլայ Բրիտտոսի չարչարանքին և սկսեալ եկեղեցիէն մինչև տուն հասնիլը, անդադար կուլայ ու կուլայ, փամբան դիմացը ելլող հրեան, անոր մէջ Ապտանան կը տեսնայ:

Կանցնին ամիսներ և հովիւին ծառան հաղիւթէ կը մոռնայ Բրիտտոսի քաշած չարչարանքները, երբ յաջորդ տարին նոյն Աւագ Ուրբաթ օրը, իր տիրօջը հետ միաստեղ նորէն Եկեղեցի կ'երթայ, բայց այս անգամ չի լար, և երբ տէրը կը հարցնէ իրեն պատճառը, ծառան կը պատասխանէ.

«Եթէ Բրիտտոս ալ քիչ մը խելք ունեցած ըլլար, ալ Հե-

կաներուն մօտ չէր երթար. անցեալ տարի դնաց և տեսնաք թէ ինչպէս չարչարեցին և խաչեցին զինքը, Յարութիւն առնելով, աժան ազատեց ծծիքը: Այս տարի նորէն ինչո՛ւ հոն դնաց, պէ՛լան կը փնտռէ կոր:

ՍԻՆԻՍՏԻՑԻ

ՇՆՈՐՀԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ

«Մեղուն» իր խնդակցութիւնը կը յայտնէ Օր. Նուարդ Ապրիլեանի և Տօքթ Ա. Տիրացեանի ամուսնութեան օթիւ, ինչպէս ամուսնացող ամօլին նոյնքան և իրենց շնտանեկան պարագաներուն:

Մեր սրտագին շնորհաւորութիւնները նաեւ շարտարապետ Օննիկ Փոյատուսին որ անցեալ կիրակի ամուսնացաւ Օր. Նուարդ Տիրատուրեանի հետ:

«Մեղուն» խնդակցելով հանդերձ, կը մաղթէ որ մէկիկ մէկիկ սե ջանկէն տնունները աւրուին նաեւ մը: Նացեալ աստանդականներուն:

Պ Ա Տ Կ Ե Ր Ն Ե Ր

Թ Ո Ւ Մ Ա Ն Ա Հ Ա Յ Դ Ե Մ Ք Ե Ր Ո Ւ

«Ի՞նչ սիրուն տղայ է», պիտի ըսէին Պոլսեցիք, եթէ իրենց մէջ գտնուէր ան. բայց Տէրը այնպէս տնօրինեց էր Ռումանաւայուն պատկանի:

Ճամբան դացած ստենը, հին ժամանակներուն ա- մուսնացող նոր հարսերուն նման, կամացուկ մը կ'անցնէր քովէդ, իրեն թէ չուք մը եղած ըլլար:

Իր այս երկչտուութիւնը, ժամանակէն տուաջ ձիւնա- դեղակի հետքեր կրող փոքրիկ մօրուքին հետ, խոտոր կը համեմատի:

Կարծես դպրոցական պատանի մըն է որ նեղ փողոցի մը մէջ, ճամբան կորսնցուցած է, և չորս կողմը նայելով մէկը փնտռած տոնէն, պատուհաններէն մինչև կէս մէջքերին դուրս կախուած, տուգինա մը դեռատի աղ- ջիկներու հետաքրքիր նայուածքներուն հանդիպելով. կա- մէայ, կը կարմրի, կը քրտնի . . . :

Մարդիկ կան որոնց շուրջ կարծիքները կը տորբերին ոմանք սև է կ'ըսէն, ոմանք ճերմակ, բայց մեր գրչին տակ ինկող այսօրուան դեմքին համար, կարելի չէ՝ մէկ հատիկ անհատի մը հանդիպիլ որ իրեն համակիր չըլլայ:

Եթէ օրինաւոր ըլլար աշխարհական Առաջնորդ մ'ըն- տրել, ապահովարար առանց հին կամ նոր հայերու խտրու- թեան, բոլորին քուէները իր վրայ պիտի կեդրոնանային, բայց ախտոս որ անկա կուսակիցօն չկրնար օծուիլ, վասն- զի այդ բանին երբէք համամիտ չպիտի գտնուէր մեր դե- ղեցիկ սեռը, զոնէ ազգային սերունդի ազնուացման տե- սակէտով: Եւ որովհետեւ հոն՝ ուր կնոջ կամքը չը տիրա- պետեր և ոչ մէկ բան կը քաշէ, հետեւարար մեր բարեկա- մը չենք կրնար Պալագեան Եպիսկոպոսին քանտրտա ներ- կայացնել:

Ինքը առևտրական մարդ է, և այդ ասպարեզին մէջ հողուագիւտ դէմք մըն է իրեն մէկը՝ որ կը սիրէ գիրքն ու գրականութիւնը, կը սիրէ գրչի մարդիկը, կը սիրէ դպրոցն ու դպրոցականները: Ահա թէ ինչո՞ւ Ռումանա- հայութեան մէջ չի՝ պատահիր ազգ. շարժում մը որուն մէջ առաւել կամ նուազ չափով իր մասնակցութիւնը չի խնդրուի:

Վերջապէս կրթական մշակի մը յորելանին առթիւ իր փոստայի տուփէն անգամ թրանզիթի միջոց մը եղաւ, արտասահմանի և Ռումանիոյ հայութեան միջև:

Պոլիս հանգուցեալ Շամտանճեան խան մը, Եգիպտոս փարիզ կամուարական մը և Ռումանաւայուն մէջ մեր այս դէմքը օրինակներ են, որոնցմէ մաղթելի է որ ունենանք մեր առևտրական դասակարգին մէջ շատ մը ուրիշներ ալ, որոնք սիրեն երբեմն չփոթել կերպասի, մանիֆաքտուրայի դերձանի հակերը, թուղթի գրքի ծրարներու հետ և զրամ վճարող յաճախորդները, զրամի պէտք ունեցող, տիպ ու տառի մարդոց հետ:

Մեր ազգ. չրջանակներու *Enfant gate* ն է ան, և աչքերուն առջեի գոյք մը ապակիներն ու մականուներն առջևի «Հաճի» մակդիրը միանալով մօրուքին՝ պատկա- ռազրու կերպարանք մը կուտան իր երիտասարդ տարիքին:

Երբեմն շատ յախուռն է անիկայ և կարտոյայտուի դայրութիւն, բայց իր ակնոցին ետեւէն շնչաւով հասնող անմեղ տղու նայուածքները, անմիջապէս կը մատնեն ա- նոր հողիին բովանդակ անկեղծութիւնը:

Մինչև եղունքներուն ծայրը քօրէքթ մարդ է և հա- մոզուած ազգասէր մը, ահա թէ ինչո՞ւ երբեմն կը ներ- ունի իր դայրութիւնն ու բորբոքումը:

Ան կը բողոքէ ամէն տանն ընտել. և զործով, ամէն բանի դէմ որ անուղիղ է, սպօրինի է, այնպէս որ չենք գիտեր թէ Սուրբ Գէորգի վախճանը ի՞նչ եղաւ, բայց ամէն պարագայի մէջ, եթէ երբէք իր անուանակիցը օր մը կախաղան բարձրանայ, գիտցէք որ պատճառը ուրիշ բան չէ՝ այլ ճշմարտութիւնը խօսիլը . . . :

Եւ եթէ պատահի որ կախուի, կրնայ միշտ «Հաճի» մնալ, բայց երբէք «Յարութիւն» տառ . . . :

Մ Ա Ր Դ Չ Կ Ա Յ . . .

Կրիվիցա՝ մինչև Սֆ. Վի- նէրի գերեզմանատունէն ան- ղին, շատ մը կենդանի Հայ- եր կան: Այդ չրջանի հայու- թիւնը կ'աւարի Գաղաքապե- տնիկնալով մեր պատուակա- ն Սմբատ Նորհատը, որու մա- սին առաջին առթիւ պիտի արտայայտուի «Մեղուն»:

Ընդ. դատախազն է Սիւր- մէնեան՝ զոր անձամբ ճանչ- նալու առիթը չոնեցանք թէ և բայց յաւիտեանական բողոքո- ղի իր դերին մէջ գտնուած պահուն, մեր կողմէ անմեղ քաջըջութի մը զոհ դացած էր անցեալ տարի:

«Մարդ չկայ» եղբայր մարդ չկայ ըսեր էր ան, և մենք դայթակղեր էինք տեսելով մէկը որ՝ Գերեզմանատունէն երկու քայլ անդին կ'աւրէր, և «մարդ չկայ» կը պօռար:

Մէկ բառով չէր ուզեր տես- նել վարի թաղերը լեցնող մարդերու խմբակը:

Ախտոս, տարուան մը փոր- ճառութեանէ յետոյ վերաքն- նելի կը գտնենք Սիւրմէնեա- նի վճիռը:

Գուցէ մարդը ընդհ. տե- սակէտով իրաւունք ունեցած ըլլայ:

«Մեղուն» յաջորդ թիւէն սկսեալ պիտի վերլուծենք մի քանի օրինակներ, և պի- թ տեսնենք՝ իսկապէս «մարդ կայ» թէ ո՞չ: Մ.

«ՄԵՂՈՒ»Ի ԳՈՐԾԱԿԱՆՆԵՐԸ

Սիւրմէնեանի մեր ներկայա- ցուցին է Տիար Վահան Կե- միճեան *Bauca Credit Duna- rean* որուն կարելի է դիմել բաժանորդագրութեան և վը- ճարումի համար:

ՆՕՔԵԱՆԻ ԳՈՐԾԱԿԱՆ Է Պ.

Կ. Վարժապետեան որուն կա- րելի է դիմել բաժանորդագր- ութեան և վճարումի համար:

ՉէՐՆԱՌԻՅԻ մեր պատուա- կող ներկայացուցին է Պ. Ստեփան Շահնազար *Wag- gasse 8* որուն կարելի է դի- մել «Մեղուն» բաժանորդա- գրութեան և վճարումի հա- մար:

ԱՆՈՒՇ ԱՆՈՒՇ ԱՆՈՒՇ

Մեծ պատրաստութիւններ կը տեսնուին ներկայացնելու համար «Անուշ»:

«Բրակաւի տրամադիք խումբը Հեղեղով գնաց Պուք- րէշէն: Տիկին Սիրուշն կ'ու- ղէ որ Անուշով մեկնի: Աստ- ուած չ'ամչցնէ: «Մեղուն» յաջորդ թիւն կը մաղթէ, բայց ոչ բարի ճանապարհ . . . :

ԵՐԱՆՈՍԻ ԳՈՐԾԱԿԱՆ

ԹԻԻՆԸ

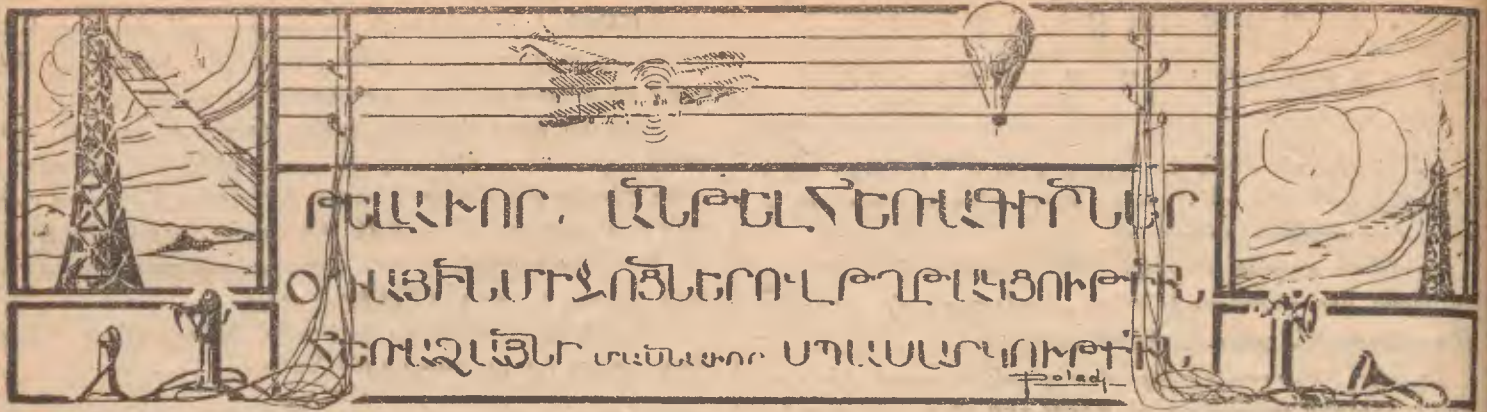
Պր. «Մեղուն»

Ամերիկայի դիւտէն առաջ, ծխախոտ անձանթ էր հին աշխարհի: Առաջին անգամ, Սպանիացիք Անթիկոն կրդ- ղիներու մէջ տեսան այդ բոյսը, որ տեղացիք կը ծա- մէին: Սպանիացիք իրենց հետ Եւրոպա բերելով սկսան ծխել և անկէջ ի վեր հին աշխար- հի մէջ սկսաւ տարածուիլ ծխախոտի գործածութիւնը:

Ուստի թուականը ճշտիւ չեմ գիտեր որով պատասխա- նս կէս է, պիտի խնդրէի որ ինծի ալ կէս տարուան «Մե- ղուն» նուիրէք:

Եթէ մէկ եւամսեալ ալ յարմար դատեք, հոգ չէ չնոր- հակալ կ'ըլլամ:

Ե. Խ. Ստորագրութիւնը անընթեռնելի:

ՊՈՒԼԼՎԱՐՏ ՔԱՐՈՂ 27.— Հայ քահանաները, ցուրտին ձմրան եկեղեցւոյ բակը թիրիլ թիրիլ կը դողան կը դողդղան կոր մեռելի մը կամ կնուէրի մը տիրոջ ժամադրութիւններն յարգելու համար: Աշխարհի ո՞ր կողմը տեսնուած բան է որ քահանաները եկեղեցիին մէջ գէթ ոպարման սենեակ մը չ'ունենան:

Մ. Խ.— Պատիւ մեր թաղականներուն...: Այս հեռագիրը կը յանձնարարենք համալուար ձեռնարկին ուրուն պօյը միայն կարող է հասնիլ մինչև «Արարատ» թարձուէրը, այն «կայնողական թարձուէրը» ուրկէ օդ կը շնջեն մեր թաղականները: «Մեղու»-ն դժբաղդարար այդ յատկութիւններով օժտուած չէ...:

ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄԻ ԿԵԴՐՈՆ.— Մեր հրաւերներուն և ոչ մէկ խմբագիր ներկայացաւ: Մեր ընտրութիւններուն և ոչ մէկ աղագային բարեհաճեցաւ գալ, բացի անոնցմէ որոնք արդէն այդ մարմինը կը կազմեն:

Արդ ինչո՞ւ մեր կազմով, մեր ընտրութիւնով չի հետաքրքրուող մարդիկ, մեր գործունէութիւնով կը հետաքրքրուին:

ԿՐԻՎԻԾԱ.— Մեծ հրդեհ մը պատահեցաւ, ջրկիր գունդեր չուտով հասան ու կրակը մարեցին, բայց մէկ երկու սիրտեր զոհ գացին:

ՊՈՒԼՎ. ՔԱՐՈՂ.— Միութեան կեդրոնատեղին անգործութիւն կը տիրէ ըսողներուն փառաւոր դաս մը տունինք այսօր, մէկ ժամուան մէջ երկու անգամ մեր ոտքե-

րուն հրաւիրելով՝ ծանօթ վաճառական մը: Չընդունցինք իր քարտուղարը, չընդունցինք իր զրկած զրամները և պարտադրեցինք որ ինք դայ անձամբ մեր ոտքերուն իյնայ:

Բօֆտիմ...
Եւ տակաւին մեր իշկիւղարութեան դէմ բողոքողներ կան:

Ապերախտներ...

ՔԱԼԷԱ ՄՕՇԻԼՕՐ.— Մեր թաղին մէջ, Աղքատաբնամի կեդրոնէն սողկալի ուռմը մը պայղեցաւ, թէ և անձի կորուստ չկայ, բայց պայթումին սաստկութենէն թաղականութեան ժողովարարի պտտահաններուն ապակիները ջախջախեցան...: Հայ Կարմիր Սալը հիւանդապահուիներ և դիզորայք զրկած է թեթեւ վիրաւորեալներ խնամելու համար:

ՊԱՋԱՐՃԸԳ.— Մեր դպրոցին տնտեսը, թերթերուն մէջ կարդալով որ ինք՝ Լէնկթէմուրի սերունդէն իջած մէկն է եղեր, վերջնագիր մը ներկայացուցեր է տնօրէնութեան, պահանջելով որ 24 ժամուան մէջ իրեն յանձնուի դպրոցին բանալին: Սիւստրէ ևս սոսկումի աղէկացութեան տակ է: Եգանեան ստիպողական հեռագիրով օգնութիւն կը պահանջէ Մ. Տէրաբեկանէն, մինչ ուսուցչուհիները հեռաձայնին գլուխը անցած Հայր Պտուրեանէն կը հայցեն որպէսզի իրենց համար Աստուծմէ թողութիւն խնդրէ:

ՄԻԶՐԱՆ ՏԵՐՏԵՐԵԱՆԻ ԱՆԷՔԹՈՏԸ

Սիրելի Մեղս:

Ձեր թիւ երկրորդ «Մեղու»-ին մէջ «որո՞ւ կողմէ ներմուծուեցաւ սիկառ ծխելու սովորութիւնը» վերջադրութիւնով հարց մը դրած էիք: Եթէ ոչ իրականութիւն՝ եթէ ոչ փաստօրէն հպատառուած՝ զոնէ իբրեւ անէքթոս, բան մը պատմեմ այդ մասին:

Ասկէ 1892 տարի առաջ, երբ Քրիստոս վերջին անգամ Երուսաղեմ կը մտնէ, ինչպէս ժողովուրդը՝ նոյնպէս բոլոր ծառերն ու բոյսերը կըսկին երկրպագել. միայն ծխախոտը խորխորէն գլուխը ցցած՝ կը կենայ, Քրիստոս նշմարելով կը զօչէ ժողովուրդին «ով որ զիս կը սիրէ՝ թո՛ղ չարաչար կերպով այրէ այդ պմբար-

տաւան խոտը»: Քրիստոսները որպէսզի ամէն ատեն և ամէն տեղ զայն այրելու հաճոյքն ունենան՝ կըսկին իրենց մօտ պտոցնել, և քանի մը հատը իրարու փաթթելով՝ այրել, և որպէսզի չը մարիժուիլը ներս քաշել: Վերջը սովորութիւն դառնալով կը տարածուի Մովսէսականներու, Պուտոյականներու, Կոպպաչոններու և Մահմէտականներու մէջ ալ:

Սիւստրէ Մ. ՏԵՐՏԵՐԵԱՆ

Մ. Խ.— Այս հաշուով բոյսերն ալ կրօնք ունին, և մեր Շահան Կիւրճեանը իբր Ռերախնամի քարտուղար ամէնաջիւղեալ Քրիստոսեան է մեր մէջ, քանի որ ծխախոտի համալուար սպառողն ոչ միայն իր մէջ քաշելով, Աստուածորդուն գէմ անբարտաւան գտնուող ծխախոտին մուխը, այլ անիկայ այդ մուխէն պ-

ատորէն կը փչէ աջ ու ձախ, իր մօտիկը նստողներու քթին ու բերնին, ըլլան անոնք նպխազան, նախազանի և այլն և այլն:

Արդ՝ թողլով որ Տէրն մեր Յուսէփիստոս վարձատրէ զինքը, մենք մեր խօստման համեմատ «Մեղու»-ն ցկեանս կը նուիրենք մեր պարտական Մ. Տէրաբեկանին իր անստղծ անէքզոսին համար:

ՓՈԽԱՆ ԸՆԿԱԼԱԳՐԻ

Շնորհակալութեամբ ստացանք հետեւի բաժանորդագրութիւնները:

ՊՈՒՔՐԷՇ.— Արժ. Տ. Ներքէյ քնյ. Քերովբեան և Տ. Անանիա քնյ. Տիվանեան, տիկ. Ս. Դուրեան, Գ. Ասլանեան, Ս. Ա., Ս. Մատենեան, 100 ալան լէյ:

Girant responsabil « M E Q H O U »
Tipografia «CARTEA ROMĂNEAS»
BUCUREȘTI